

STATSBIBLIOTEKET
ÅAARHUS.

For Kvinden.

Jeg hilser Dig, Du nittende Aarhundred,
hvis Sol nu skinner ned paa Slægtens Gang,
lovsunget og velsignet og beundret
for alt, hvad Du har brudt af gammel Tvang.
for hver en smuldret Fordom, Du har jævnet,
for hver en Afgrund, Du har kastet til,
for hver en blodig Uret, Du har hævnnet,
for alt det store, som Din Kraft har ævnnet,
og alt det gode, som endnu Du vil.

Dog før Din blanke Sol gaar ned i Bjerge,
før Du Historien skal til Regnskab staa,
Du drage skal endnu en Gang Dit Værge,
der er et Slag endnu, som Du skal slaa,
Der er en Gunst, vi venter os ad Aare
af Din Retfærdighed, Din sunde Sans,
at Kvinden, naar Du hviler paa Din Baare,
et Mindeblad kan fæste i Din Krans.